

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Student Teams Achievement Divisions (STAD) ในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์

The Development of Learning Achievement using Collaborative Learning with Student Teams Achievement Divisions (STAD) Techniques in the Course of Administrative Law for Public Administration

สุริยะ หาญพิชัย

Suriya Hanphichai

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Faculty of Humanities and Social Science, Thepsatri Rajabhat University

Email: hanpichai@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ และศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ที่เรียนในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2/2560 จำนวน 68 คน ได้จากการเลือกแบบเจาะจง ดำเนินการวิจัยโดยใช้แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD แล้วเก็บข้อมูลแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิจัยคือ ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย การทดสอบค่าที และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่ามากที่สุดคือ ด้านบรรยากาศการเรียน รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านเนื้อหา และด้านการจัดกิจกรรม

คำสำคัญ: การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, STAD, รัฐประศาสนศาสตร์

Abstract

This research aims to study The Development of learning achievement using collaborative learning with STAD techniques in the course of administrative law for public administration and study the satisfaction of collaborative learning with STAD techniques in the course of administrative law for public administration. The sample group of this study is students in the department of public administration who studied in the administrative law course for semester 2/2017 were 68 students, by using purposive sampling. Conducted research by using the STAD co-operative learning activity plan and collect the learning achievement test data and student satisfaction questionnaire. The statistics used are percentage, frequency, average, T-test and standard deviation.

The results show that the development of students' learning achievement using collaborative learning with STAD techniques in the course of administrative law for public administration course than before studying at the .05 level. And the satisfaction of collaborative learning with STAD techniques as a whole is at the highest level. The most valuable is the learning environment, followed by content and activity management.

Keywords: The Development of learning achievement, Student Teams Achievement Divisions, public administration.

บทนำ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรใช้รูปแบบที่หลากหลายและตอบสนองความแตกต่างกันของผู้เรียน เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ และวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลนั้นผู้เรียนเป็นสำคัญสามารถพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของสมอง อีกทั้งยังสอดคล้องกับการปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ตามสภาพการจัดการศึกษาในปัจจุบันซึ่งบุคคลจะดำรงตนอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบันได้อย่างมีความสุข บุคคลจำเป็นต้องศึกษาหาความรู้ให้ทันสมัยอยู่เสมอ วิทยาการที่ก้าวหน้าเป็นปัจจัยเกื้อกูลการดำเนินชีวิต สมาชิกของสังคมที่ไฝ่ความก้าวหน้าจำเป็นต้องอาศัยการศึกษาในรูปแบบต่าง ๆ เพราะเทคโนโลยีสมัยใหม่กลายเป็นเครื่องมือสำคัญในอันที่จะเกื้อกูลกิจกรรมการศึกษาตลอดชีวิต การศึกษาจึงเป็นกระบวนการในการเสริมสร้างบุคคลให้มีคุณลักษณะพึงประสงค์ และเป้าหมายสำคัญคือพัฒนา กิจกรรมการเรียนการสอน เพราะเชื่อว่าถ้าผู้สอนใช้กิจกรรมการสอนที่ดีและเหมาะสมกับผู้เรียนย่อมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและบรรลุเป้าหมายทางการพัฒนาผู้เรียนได้ (ลักษณะสุภา บังบางพลู, 2554, หน้า 1) ทั้งนี้วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนมิได้มาจากอาจารย์ผู้สอนแต่ผู้เดียว แต่นักศึกษาสามารถเรียนรู้จากเพื่อนด้วยกันได้ เพราะเพื่อนนักศึกษาด้วยกันนั้นย่อมมีประสบการณ์ในการเรียนคล้าย ๆ กัน เมื่อคนหนึ่งได้เรียนรู้จนเริ่มมีความเข้าใจในเนื้อหาวิชา ก็สามารถช่วยเหลือเพื่อนคนอื่น ๆ ได้ว่ามีปัญหาที่ขัดข้องอยู่ที่ใด และการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วย

เพื่อนภายในห้องเรียนมีสามารถช่วยพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น การเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนนั้น ทักษะที่สำคัญก็คือการแสวงหาความรู้ได้จากแหล่งความรู้โดยเฉพาะความรู้จากเพื่อนในกลุ่มเป็นแนวทางที่จะทำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิภาพ (ปิยะมาศ ชาติมนตรี, 2550 ; ดวงเดือน เทพนวล, 2556) จากสภาพจริงของการเรียนมักพบปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการเรียนการสอน เช่น นักเรียนไม่มีส่วนร่วมในชั้นเรียน มักแสดงพฤติกรรมนิ่งเฉยเมื่อผู้สอนตั้งคำถามหรือแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาในบทเรียน ไม่มีส่วนร่วมในกิจกรรมกับเพื่อนนักศึกษา ไม่มีความรับผิดชอบในงานกลุ่ม ไม่สนใจฟังบรรยาย การสอนแบบบรรยายโดยผู้สอนที่เน้นเนื้อหา ความรู้ ความจำ จึงไม่เหมาะสมสำหรับการสอนในระดับอุดมศึกษา เพราะนอกจากจะทำให้บรรยากาศของการเรียนน่าเบื่อแล้ว ยังทำให้ผู้เรียนขาดทักษะที่สำคัญในเรื่องการคิดการแสดงความคิดเห็น การแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้เรียนขาดเป็นอย่างมาก

จากปัญหาดังกล่าว แนวทางหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนสัมฤทธิ์ผล และประสบความสำเร็จวิธีหนึ่ง คือ การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หรือวิธีสอนแบบร่วมมือกันทำให้นักเรียนมีผลการเรียนสูงขึ้น และยังช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่ม มีความสามัคคี ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ซึ่งเป็นวิธีการเรียนที่ผู้เรียนได้รับความรู้จากการลงมือร่วมกันลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ให้เป็นคนเก่ง คนดี ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ความสามารถของตนเองได้อย่างเต็มความสามารถ ควบคู่กับการส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่น รู้จักรับผิดชอบต่อเสียสละต่อส่วนรวมและยังมีการศึกษาพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ดี ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น และการให้กำลังใจเพื่อน จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการแบบกลุ่ม ร่วมมือหรือร่วมมือกันเรียนรู้กันนั้นมีหลายรูปแบบ (วัลยา บุญอากาศ, 2556) ซึ่งการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือหรือร่วมมือกันเรียนรู้แต่ละรูปแบบมีความเหมาะสมในด้านเนื้อหา และวิธีการสอนที่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้วิจัยผู้วิจัยจึงสนใจที่จะนำการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือหรือร่วมมือกันเรียนรู้ จึงเลือกใช้วิธีการเรียนแบบกระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยมุ่งหวังให้นักศึกษาที่มีความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่ดี สามารถนำความรู้ไปอธิบาย แลกเปลี่ยน ช่วยเหลือเพื่อนที่มีผลการเรียนต่ำให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ โดยมีขอบเขตในการศึกษาดังนี้

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** มุ่งทำศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วยเทคนิค STAD และศึกษาความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์

2. **ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง** กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ที่เรียนในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ ภาคเรียนที่ 2/2560 จำนวน 68 คน หมู่เรียน 601947001

3. **ขอบเขตด้านระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย** มุ่งศึกษาการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ ภาคการศึกษา 2/2560 ระหว่าง ธันวาคม 2560 – มีนาคม 2561

การทบทวนวรรณกรรม

ในการศึกษา การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

การเรียนรู้แบบร่วมมือ คือ วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ นักเรียนในกลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้หรือปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายเดียวกันโดยมีความรับผิดชอบร่วมกันต่อตนเอง และต่อผลงานของกลุ่ม สอดคล้องกับ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550: 121-122) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือหรือแบบมีส่วนร่วม หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถต่างกัน ได้ร่วมมือกันทำงานกลุ่มด้วยความ ตั้งใจและเต็มใจรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ในกลุ่มของตน ทำให้งานของกลุ่มดำเนินไปสู่เป้าหมายของงานได้ องค์ประกอบในการให้ผู้เรียนทำงานกลุ่ม ประกอบด้วย 1) มีการพึ่งพาอาศัยกัน 2) มีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดในเชิงสร้างสรรค์ 3) มีการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกแต่ละคน 4) มีการฝึกทักษะการช่วยเหลือกันทำงานและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย 5) มีการฝึกกระบวนการกลุ่ม ซึ่งกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีหรือหลักการการเรียนรู้แบบร่วมมือนี้ คือ ผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ร่วมมือกันในการเรียนรู้ โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งกระบวนการเรียนรู้ (ลักษณสุภา บังบางพลู, 2554: 7-8) ซึ่งมีขั้นตอน ดังนี้

1) การวางแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นขั้นตอนแรกของการเรียนรู้แบบร่วมมือ ผู้สอนในฐานะผู้จัดการเรียนรู้และผู้เรียนในฐานะเป็นผู้เรียนรู้ กำหนดผลลัพธ์การเรียนรู้ จุดมุ่งหมาย ขนาดของกลุ่ม องค์ประกอบของกลุ่ม บทบาทของสมาชิกในแต่ละกลุ่มจัดเตรียมสถานที่ อุปกรณ์ต่าง ๆ

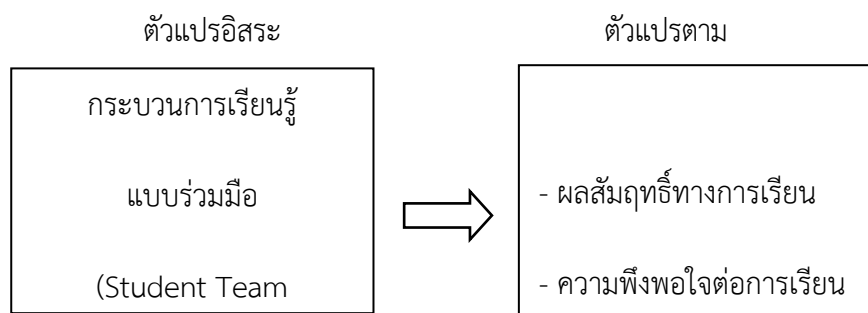
2) การเตรียมกลุ่มเพื่อการเรียนรู้ร่วมกัน เป็นขั้นตอนทำความเข้าใจการทำงานในกลุ่ม เริ่มตั้งแต่ลักษณะงาน การติดต่อประสานงานกับบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง วิธีการทำงาน ขั้นตอนการทำงาน เกณฑ์การประเมินผลงาน และเป็นขั้นการกำหนดข้อตกลงร่วมกันเกี่ยวกับความสำคัญ วิธีการช่วยเหลือและพึ่งพาอาศัยกัน ชี้แจงกฎเกณฑ์บทบาทหน้าที่ ระบบการให้รางวัลหรือประโยชน์ที่กลุ่มควรได้รับ รวมถึงระบบการตรวจสอบความรับผิดชอบของสมาชิกในกลุ่ม

3) การลงมือปฏิบัติงานภายในกลุ่มสมาชิกในกลุ่มร่วมกันวิเคราะห์งาน ร่วมกันอภิปรายแสดงความคิดเห็น ลงมือทำงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบ มีการสนทนาปรึกษาหารือ มีการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาอุปสรรค ผู้สอน เป็นผู้ดูแล กำกับ และให้ความช่วยเหลือกลุ่ม คอยดูแลให้สมาชิกกลุ่มมีการปรึกษากันอย่างใกล้ชิด เพื่อคอย สังเกตการณ์การทำงาน พฤติกรรมของสมาชิก การให้ความช่วยเหลือกลุ่มตามความเหมาะสม การวิเคราะห์ กระบวนการเรียนรู้ และกระบวนการทำงานของกลุ่ม

4) การวัดประเมินผลการเรียนรู้ การเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ใช้วิธีการที่หลากหลาย การประเมินผลจะต้องประเมินทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ และที่สำคัญที่สุดคือ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวความคิดการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชากฎหมาย ปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ ได้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนแบบกลุ่มร่วมมือ (Slavin, 1990) และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็น สำคัญ (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2554) โดยผู้วิจัยได้นำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวความคิดการวิจัย คือ ตัวแปร อิสระ คือ การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD และ ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจในการเรียนของนักศึกษา ดังนี้

ภาพ 1 กรอบแนวความคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ หมู่เรียน 601947001 จำนวน 68 คน ที่เรียนรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ ภาคการศึกษาที่ 2/2560 ได้มาจากการเลือกแบบ เจาะจง (Purposive sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1 แผนการเรียนรู้วิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ ด้วย เทคนิค STAD ภาคการศึกษาที่ 2/2560

2.2 แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ แบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.832 มีค่าความความยากง่าย 0.30-0.80

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านเนื้อหา ด้านการจัดกิจกรรม ด้านบรรยากาศการเรียน และด้านประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.870

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบกฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ ความรู้เรื่องระเบียบบริหารราชการ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที

3.2 สร้างโอกาสให้ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม แบ่งกลุ่มกันทำงานร่วมกันเป็นทีม เพื่อให้นักศึกษาทำงานร่วมกันภายในกลุ่ม แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 6-7 คน กำหนดหัวข้อเรื่อง ระเบียบบริหารราชการ เพื่อดำเนินการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่ม ผู้สอนชี้แจงทำความเข้าใจลักษณะการเรียนรู้ วิธีการวัดประเมินผล มอบหมายงานและกำหนดให้แต่ละกลุ่ม ศึกษารวบรวมข้อมูลมานำเสนอรายงานในชั่วโมงเรียน

3.3 สะท้อนผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอน โดยให้นักศึกษานำเสนอข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้า ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ในการดำเนินงานกลุ่ม จากนั้นให้นักศึกษาร่วมกันอภิปราย สรุปผลการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มแบบมีส่วนร่วม ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานกลุ่ม

3.4 ประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยการวัดผลจากการทดสอบหลังเรียน (Post-test) แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 30 นาที

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และการทดสอบค่าที (t-test Dependent)

4.2 นำข้อมูลความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนาในการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อสรุปผลการวิจัยแบบบรรยายเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ มีผลการศึกษาดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชากฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ รายละเอียดดังปรากฏในตาราง 1

ตาราง 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในรายวิชาการกฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์

การทดสอบผลสัมฤทธิ์	n	$\bar{X}$	S.D.	t	df	Sig
ก่อนเรียน	68	8.41	1.60	-37.007	67	.041*
หลังเรียน	68	16.67	1.38			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 1 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชาการกฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 68 คน มีคะแนนทดสอบก่อนเรียนเฉลี่ย ($\bar{X} = 8.41$) และมีคะแนนทดสอบหลังเรียนเฉลี่ย ($\bar{X} = 16.67$) โดย คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การวิเคราะห์ความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชาการกฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ รายละเอียดแสดงดังปรากฏในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงระดับความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

ความพึงพอใจในการเรียน	$\bar{X}$	S.D.	แปลค่า
ด้านเนื้อหา	4.36	0.212	มากที่สุด
ด้านการจัดกิจกรรม	4.35	0.271	มากที่สุด
ด้านบรรยากาศการเรียน	4.47	0.241	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ	4.43	0.229	มากที่สุด
รวม	4.40	0.127	มากที่สุด

จากตาราง 2 พบว่า ความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชาการกฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.127) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่ามากที่สุดคือ ด้านบรรยากาศการเรียน ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.241) รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.229) รองลงมาอีกคือ ด้านเนื้อหา ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.212) และด้านที่มีค่าต่ำที่สุดคือ ด้านการจัดกิจกรรม ($\bar{X} = 4.35$, S.D. = 0.271)

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชาการกฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์มีประเด็นสำคัญที่ต้องนำมาอภิปรายดังนี้

1. นักศึกษามีผลการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชาการกฎหมายปกครองสำหรับรัฐประศาสนศาสตร์ของนักศึกษาสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 68 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เนื่องจาก นักศึกษามีการเรียนรู้ร่วมกันโดยนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงได้สอนนักศึกษาที่มีผลการเรียนต่ำในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน เกิดความสามัคคีภายในกลุ่ม มีความรับผิดชอบงานร่วมกัน จนส่งผลให้การเรียนรู้ของนักศึกษาสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา จันทรแดง (2556) ที่ได้ศึกษา ผลการจัดการเรียนด้วยชุดการสอนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกัน วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อติติยา สวยรูป (2556) ที่ได้ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่อง คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังจากที่เรียนด้วยวิธีแบบกลุ่มร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD สูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน และนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีแบบกลุ่มร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD โดยรวมแต่ละกลุ่มมีคะแนนพัฒนาการอยู่ในระดับคุณภาพที่ดีเยี่ยมซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กนกภรณ์ ทองระย้า (2557) ที่ได้ศึกษา ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ STAD เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบร่วมมือมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. ความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD ในรายวิชากฎหมายปกครอง สำหรับรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิตโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่ามากที่สุดคือ ด้านบรรยากาศการเรียน รองลงมาคือ ด้านประโยชน์ที่ได้รับ ด้านเนื้อหา และด้านที่มีค่าต่ำที่สุดคือ ด้านการจัดกิจกรรม เนื่องจาก การเรียนรู้แบบร่วมมือได้สร้างบรรยากาศและการจัดการเรียนการสอนที่เอื้อให้เกิดการเรียนรู้ที่หลากหลายตามแผนการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยกระบวนการกลุ่ม โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาทำกิจกรรมได้อย่างอิสระ กล้าคิด กล้าทำ มีความกระตือรือร้น ความสนใจในการเรียนให้ความร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน จึงทำให้การจัดการเรียนการสอนนั้นประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทศนีย์ บุตรอุดม (2552) ที่ได้ศึกษา การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สมการและการแก้สมการ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการ เรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมและรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุกัญญา จันทรแดง (2556) ได้ศึกษาผลการจัดการเรียนด้วยชุดการสอนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกันในวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่า ความคิดของนักเรียนเห็นต่อการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนแบบร่วมมืออยู่ในระดับดีมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุขชาติ เดชทองจันทร์ (2558) ที่ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาวิชาการบริหารท้องถิ่นเปรียบเทียบการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD พบว่า ของนักศึกษาวิชาการบริหารท้องถิ่นเปรียบเทียบการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD อยู่ในระดับสูงที่ค่าคะแนนเฉลี่ยรวมระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณรี มณีวงษ์ (2558) ได้ศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเพิ่มเติม ฟิสิกส์ 4 เรื่อง ไฟฟ้าสถิต กลุ่มสาระการเรียนรู้

วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ด้วยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ศึกษาพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการเรียนการสอนควรสร้างความเข้าใจกับนักศึกษาว่าทุกคนต้องมีการช่วยเหลือและร่วมมือกันทำงานของกลุ่ม เพื่อให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาเพื่อกลุ่มจะได้รับความสำเร็จ

2. ควรนำเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อนมีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับนักศึกษาที่มีผลการเรียนสูงหรือนักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง จนทำให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันภายในกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ในการทำกิจกรรมกลุ่มของนักศึกษาอาจารย์ผู้สอนต้องดูแลและคอยกระตุ้นให้นักศึกษาทุกคนได้ร่วมแสดงความคิดเห็น ปรีกษาหารือกันในกลุ่มมากที่สุด

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาลักษณะการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับเทคนิควิธีการอื่นเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการทำงานและความสามารถในการคิดวิเคราะห์

2. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในกระบวนวิชาอื่นๆ โดยใช้เทคนิคการเรียนการสอนแบบต่างๆ อาทิ Group Investigation (GI), Jigsaw, และ Team Games Tournament (TGT) เพื่อเป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กนกภรณ์ ทองระย้า. (2557). ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ STAD เพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาคอมพิวเตอร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ดวงเดือน เทพนวล. (2556). การพัฒนาพฤติกรรมด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ โดยใช้วิธีการสอนแบบกระบวนการกลุ่ม. วารสารวิจัยราชภัฏเชียงใหม่. 14 (2): 97-108.
- ทัศนีย์ บุตรอุดม. (2552). การพัฒนาแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง สมการและการ แก้วสมการกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ร่วมกับแบบฝึกทักษะ. การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปิยะมาศ ขาติมนตรี. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการกลุ่มแบบร่วมมือโดยใช้สวนพฤกษศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.

- มนตรี มณีวงศ์. (2558). ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาเพิ่มเติม ฟิสิกส์ 4 เรื่องไฟฟ้าสถิต กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6 ด้วยการใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 9 (พิเศษ): 527-541.
- ลักษณสุภา บัวบางพลู. (2554). ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้รายวิชาการประมวลผลการวิจัยทางธุรกิจด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้กระบวนการกลุ่มในการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2554). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟฟิค.
- วิลยา บุญอากาศ. (2556). ผลการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะการคิดวิเคราะห์วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- สุกัญญา จันทรแดง. (2556). ผลการจัดการเรียนด้วยชุดการสอนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานร่วมกัน วิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal. 6 (2): 567-581.
- สุชาวดี เดชทองจันทร์. (2558). การศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาวิชาการบริหารท้องถิ่นเปรียบเทียบการเรียนการสอนโดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD. รายงานการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์.
- อติธยา สวयरูป. (2556). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ เรื่อง คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยการเรียนการสอนแบบกลุ่มร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD. รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). หลักการสอน ฉบับปรับปรุง. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- Slavin, R.E. (1990). *Cooperative Learning: Research and Practice*. Englewood Cliffs,NJ: Prentice-Hall.